

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτῆτης

P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Τὸ ἀνακοινωθῆσόμενον πρὸς τοὺς Βαλκανικοὺς συμμάχους σχέδιον τῶν ὄρων τῆς εἰρήνης, οὗς διαιτητικῶς ἐννοοῦσι νὰ ἐπιβάλλωσιν αἱ μεγάλαι Δυνάμεις ἔχει ὡς ἑξῆς :

1) Ἄμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς προκαταρκτικῆς εἰρήνης καὶ τῇ ἀνταλλαγῇ τῶν ἐπικυρωμένων πρωτοκόλλων αὐτῆς, ἡ εἰρήνη ἀποκαθίσταται μεταξὺ τῶν ἐμπολέμων.

2) Ἡ Τουρκία παραχωρεῖ εἰς τοὺς Συμμάχους τὰς πρὸς δυσμὰς τῆς εὐθείας γραμμῆς Αἰνίου-Μηδείας χώρας, πλὴν τῆς Ἀλβανίας.

3) Ἡ Πύλη παραχωρεῖ εἰς τὰς Μεγάλας Δυνάμεις τὸ δικαίωμα τοῦ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τῆς Ἀλβανίας.

4) Ἡ Πύλη παραχωρεῖ εἰς τὰς Δυνάμεις πᾶν δικαίωμα αὐτῆς ἐπὶ τῆς Κρήτης.

5) Ἡ Πύλη ἐμπιστεύεται εἰς τὰς Δυνάμεις τὴν μέριμναν περὶ τῆς τύχης τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου καὶ τοῦ Ἀγίου Ὄρους.

6) Τὰ ἐκ τοῦ πολέμου προκύψαντα οἰκονομικὰ ζητήματα θὰ κανονισθῶσιν ὑπὸ τῆς ἐν Παρισίοις συνεργουμένης Διεθνούς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

7) Πάντα τὰ ζητήματα, τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ἀπόδοσιν τῶν αἰχμαλώτων, τὴν ἀμνηστειάν, τὴν ἰθαγένειαν καὶ τὸ ἐμπόριον, θὰ κανονισθῶσιν δι' εἰδικῶν συμβάσεων μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ τῆς Τουρκίας.

Ὁ γνωρίζων νὰ ἀναγινώσκη καὶ νὰ κρίνη, ἀντιλαμβάνεται, φρονοῦμεν, τὴν πλήρη χρεωκοπίαν τῆς διπλωματικῆς διαχειρίσεως τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν Ἑλλάδα ζητημάτων, διότι, ἔξ ὄλων τῶν συμμάχων, μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀμφισβητοῦνται ὁλοσχερῶς καὶ τελείως οἱ καρποὶ ὄλων τῶν ἀγώνων τῆς, ὄλων τῶν θυσιῶν τῆς.

Εἰς χεῖρας τῶν Δυνάμεων ἐπαφίεται ἡ ἐν Ἠπειρῷ ὀροθεσία, καὶ γνωρίζομεν ἀτυχῶς ὅποια εἰσὶν αἱ πρὸς τὰ ἐκεῖ διαθέσεις τῶν Δυνάμεων.

Εἰς χεῖρας τῶν Δυνάμεων ἐπαφίεται τὸ ζήτημα τῶν νήσων, καὶ ἐξεδηλώθησαν ἤδη ἀπὸ μακροῦ ἄκρως ἐμφαντικῶς αἱ διέπουσαι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τὰς κρίσεις τῶν ἰσχυρῶν ὑστεροβουλίας.

Εἰς χεῖρας τῶν Δυνάμεων ἐπαφίεται τὸ ζήτημα τοῦ Ἀγίου Ὄρους, οὗ μελετᾶται ἡ δημοκρατικοποίησις, οὗ ἀφαιρεθῆ ἀπὸ τῶν Ἑλληνικῶν χειρῶν ἰσχυρὸν ἔρεισμα διὰ πᾶσαν μελλοντικὴν δρᾶσιν.

Εἰς χεῖρας τῶν Δυνάμεων ἐπαφίενται αἱ τύχαι τῆς Κρήτης, τὰ ἐφ'

ἧς δικαιώματά τῆς ἐκχωρεῖ αὐταῖς ἡ Τουρκία, καὶ ἰδοὺ τιθέμενον αὐδὶς ἐπὶ τοῦ τάπητος ζήτημα ἐφ' οὗ ἐφρονοῦμεν μὴ χωροῦσαν πλέον συζήτησιν.

Εἰς πάντα ταῦτα, ἅμα προστεθῆ ἡ βουλιμία τῆς συμμάχου, δι' ἧς τὴν ἀνακάλυψιν τόσῳ θριαμβευτικῶς ἠκούσθη μεγαλαυχῶν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὁ Ἕλληνας πρωθυπουργός, κατὰ τὴν περιλάλητον ἀνάπτυξιν τῆς περὶ σπονδυλικῆς στήλης καὶ στρογγυλοτήτων θεωρίας, ἔχομεν πλήρη τὴν εἰκόνα τοῦ οἰκτροῦ ναυαγίου τόσων ἐθνικῶν πόθων καὶ ἐλπίδων καὶ συνάγομεν τὸ θλιβερὸν συμπέρασμα, ὅτι εἰργασθῆμεν, ἐμοχθήσαμεν, ἐθνυσιάσαμεν τὸ ἄνθος τῆς Ἑλληνικῆς νεότητος καὶ τὸν αἱματόβρεκτον ἰδρώτα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἵνα ἐνισχύσωμεν τὸν ἀσπονδότερον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐχθρὸν, οὗ τὴν μεγέθυνσιν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν οὐδεὶς τῶν ἰσχυρῶν ἀμφισβητεῖ.

Ἴδοὺ τὰ ἐκ τοῦ τελευταίου ἐνδόξου ἐθνικοῦ ἀγῶνος κέρδη τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Καὶ ἐν τούτοις ὑπάρχουσιν ἀκόμη οἱ φρενόπληκτοι, εἰς ὧν τὴν πεπωρωμένην καρδίαν δὲν ἀναπτύσσονται τὰ ἀνάλογα ἐπὶ τῇ καταστροφῇ τῶν ἐθνικῶν μας πόθων συναισθήματα ἀλλὰ διαρκῶς ἀναμασῶσι τὴν γνωστὴν ἡλιθίαν ἐπωδὸν «Καὶ λίγα πέρανομε ;» ὡς ἂν μὴ ἠγωνιζόμεθα ἐθνικὸν ἀγῶνα πρὸς πληρωσιν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν, ἀλλ' ἐπεχειροῦμεν ληστοπραξίαν ἵνα μερισθῶμεν τὰ πλειάσια, ὁπότε ἴσως τοὺς πόθους μας θὰ ἱκανοποιεῖ τὸ ποσὸν τῶν ἀναγνωριζομένων ὡς ἀνηκόντων ἡμῖν λαφύρων.

Καὶ ἐν τούτοις ὑπάρχουσιν οἱ μωρόσοφοι οἱ φρονούντες, ὅτι καὶ ἂν εἰς οὐδὲν κατέληγεν ὁ ἀγὼν μας δεόν νὰ θεωρήσωμεν ἑαυτοὺς ἱκανοποιηθέντας, διότι ἀννψώθη τὸ γόητρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἡ ἰδέα τοῦ γόητρον ἐνὸς ἔθνους, μιᾶς φυλῆς, τότε μόνον ἔχει ἀξίαν τινα, ὅταν καταλήγη εἰς πρακτικόν τι ἀποτέλεσμα ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἰς τί θὰ μᾶς ὠφελήσῃ τὸ γόητρον αὐτὸ, ὅταν τὴν κληρονομίαν τῶν πατέρων μας μᾶς ἀρπάσωσιν οἱ Σλαῦοι, οἱ Βούλγαροι, οἱ Ἄλβανοι, οἱ Ἴταλοι καὶ οἱ Αὐστριακοί; Τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν τὸ γόητρον τότε μόνον ἀναπτύσσεται καὶ ἐπιβάλλεται ὅταν ἐπεκτείνωσι τὴν ἰσχὴν καὶ τὸ κράτος τῶν ἐπ' ἀριθμὸν ὑπηκόων καὶ ἔκτασιν χώρας καὶ οὐχὶ ὅταν ἐπαναφῶσιν τὸ ξίφος εἰς τὴν θῆκην μὲ τὴν

μοναδικὴν ἱκανοποίησιν ὅτι ἐπεδείξαντο τὴν ζωτικότητα τῆς φυλῆς καὶ στρατιωτικὰς ἀρετὰς, διότι καὶ ἡ ζωτικότης τῆς φυλῆς καὶ αἱ στρατιωτικαὶ ἀρεταὶ ἐξανεμοῦνται, ὅταν δὲν ἔχωσιν οἱ ταῦτα κεκτημένοι ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνας καὶ ἀναγκάζονται νὰ μεταναστεύωσι περιερχόμενοι τὸν κόσμον πλάνητες καὶ ἀνέστιοι, ἵνα διώξωσιν ὡς φευγαλέον ὄνειρον τὴν τύχην.

Ἀνέλαβε τὸ ἔθνος ἕνα ὑπεράνθρωπον ἀγῶνα, μὲ ὑπερόγκους δυσίας, ἵνα δημιουργήσῃ τὴν θέσιν του ὑπὸ τὸν ἥλιον, οὐχὶ δ' ἵνα ἐνισχύσῃ τοὺς ἀμφισβητοῦντας εἰς ἡμᾶς τὴν θέσιν ταύτην, ὡς συμβαίνει ἡμῖν σήμερον, ἐνεκεν τῆς διπλωματικῆς ἀβελτηρίας μας.

—————

Ἡ ΘΥΕΛΛΑ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

Δεινὸς πρὸς Εὐρον τυφῶν, ἐπιπνεύσας αἰφνιδίως καὶ ἀπροσδοκῆτως τὴν παρελθούσαν Τρίτην, συνεκύνκα φορικῶς κατὰ τε τὴν ἡμέραν καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς τὸν τε καθ' ἡμᾶς λιμένα καὶ τὰς πέριξ θαλάσσας, ὀγκώδης δ' ἡ πελάγιος κυματὸς καταφέρετο καὶ φοβερὰ ἐξέσπα ἐπὶ τὰς προσηγμένους τῆς νήσου ἀκτὰς καὶ δὴ ἐπὶ τὰ κατὰ τὴν χερσόνησον τοῦ νησακίου κρηπιδώματα καὶ τοὺς πρὸ αὐτῶν ἐξ ὀγκολίθων κυματθραύστας, οὗς ὑπερεπήδα καὶ κατέκλυζεν ὀλόκληρον τῆς μικρᾶς χερσονήσου τὸν χώρον, κατὰ τρόπον διακόψαντα σχεδὸν πᾶσαν τῆς λοιπῆς πόλεως συγκοινωνίαν πρὸς τὸ ταχυδρομεῖον, τὰ τηλεγραφεῖα, τὸ Τελωνεῖον καὶ τὰ λοιπὰ ἐκεῖσε δημόσια γραφεῖα. Τῆς Διαμετακομίσεως αἱ ἀποθήκαι κατεκλύσθησαν ὑπὸ τῶν ὑδάτων, οὐχὶ δὲ σμικραὶ, κατὰ τὰς ἰδίας ἡμῶν πληροφορίας, ἐπήλθον αἱ εἰς ἐμπορεύματα, καὶ δὴ μέγαν ἀριθμὸν κιβωτίων σακχάρους, ζημίαι. Εἰς τὸν λιμένα, λέμβοι ἀνετράπησαν, φορτίδες μετὰ φορτίων σιδηρικῶν ἐδυθίσθησαν, ἄλλαι δ' ἐξώκειλαν καὶ μικρὰ ἀτμάκτος τοῦ κατὰ τὴν νησίδα τοῦ φάρου ὀρμουῦντος Ἰταλικοῦ πολεμικοῦ «Πίζα» παρέμεινεν εἰς τὸν λιμένα, μὴ δυναμένη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ πλοῖον τῆς, ὅπερ, φεύγον τὸ δεινὸν τοῦ ἀνέμου, ἀπῆρε τοῦ προσκαίρου ἀγκυροβολίου του καὶ διηυθύνθη πρὸς τὰς ὑψηλὰς τῆς Δήλου ἀκτὰς, μόλις δὲ τὴν μεθεπιούσαν ἐπανήλθεν εἰς τὸ ἀρχικὸν ἀγκυροβόλιόν του.

Τὰ ἐν τῇ λιμένι ἀτμόπλοια, τὰ μὴ εἰς ἀσφαλεῖς θέσεις προσωρμισμένα, ἠναγκάσθησαν νὰ τεθῶσι καθ' ὅλην τὴν νύκτα ὑπ' ἀτμόν. Περὶ τὰς δυσμὰς τοῦ ἡλίου αἱ ἡλιακαὶ ἀκτίνες διαθλώμεναι ἐπὶ τῶν παραδόξου συστάσεως νεφῶν, ἅτινα πυκνὰ ἐκάλυπτον τὸν ὑπερθεὸν οὐρανὸν, ἐπέχεον ἀνά

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

τήν πόλιν και τὰς πέριξ ἐκτάσεις ποιή- λον εἰς ἀποχρώσεις φῶς, ὑπομνησκον διὰ τῶν ὠχροκιτρίνων και ὑπερύθρων ἀνταυ- γειῶν του τὰς τροπικὰς χώρας, μετὰ δὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου τὰ ὑπερθεν νέφη ἐξέσπα- σαν εἰς βροχὴν ἀργιλώδους ἰλύος, κατα- πιπτούσης εἰς λεπτὰς φεκάδας καταρρυπαι- νούσας τὰ πάντα. Τὸ φαινόμενον ἀπεδόθη εἰς τὸν συνήθως μετὰ τὴν ἑαρινὴν ἰσημε- ρίαν μαστίζοντα τὴν Αἴγυπτον ἐπὶ πεντη- κονθήμερον—καὶ ὡς ἐκ τούτου Χαμισὶν ὀ- νομαζόμενον—ἐκνευριστικὸν Νοτιανατολι- κὸν ἄνεμον, τὸν ἐγείροντα νέφη πυκνὰ λε- πτοτάτης κόνεως ἀποξηρανθείσης ἰλύος και τὰ ὁποῖα πιθανῶς, τὸ βιαίως ἐπελθὸν πνεῦ- μα τοῦ Εὐρου, ἐσφενδόνισεν, ὑπερθεν τῆς θαλάσσης, ἐξ Αἰγύπτου μέχρις ἡμῶν.

αν και ἀπέκλεισε και κατειρόλωσεν ἐπανειλημ- μένως τὸν Τουρκικὸν στόλον πρὸ τοῦ Ἑλλησ- πόντου, διότι ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις ἐκλείσει τὴν συμφωνίαν περὶ αὐτοῦ, ἐξέδρε δὲ και τὰ 18 ἐ- κατομμύρια χρ. φρ. τὰ ὁποῖα ὁμοῦ μετὰ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ αὐοιδίμου ἐθνικοῦ εὐεργέτου Γ. Ἀβέρωφ ἐξ 7 ἐκατομμ. χρ. φρ. ἀληθοῦντο διὰ τὴν πληρωμὴν του.

Ν. Δ ε ω ν ἰ δ α ς Ἐὰν ἔμενεν εἰς τὴν ἀρ- χὴν και ἡ Κυβέρνησις ἐκείνη θὰ εὗρισκεν.

Ἄ θ . Ε ὕ τ α ξ ῖ α ς.—Αυστηρῶς ὁμως οὐ- τε εἰς τὴν ἀρχὴν ἔμενεν αὐτὴ οὔτε τὰ χρήματα εἶδεν.—Τοιαύτας, κύριοι, προσπαθείας κατε- βάλομεν ἡμεῖς ὑπὲρ τῆς ἀμέσων πολεμικῆς πα- ρασκευῆς τῆς χώρας, ἔχοντες ἐκτοτε τὴν πεποι- θησιν διὰ ταχέως τὰ πράγματα ἐν τῇ ὁμορφῇ ἐ- πικρατεῖᾳ θὰ ἐξωθοῦντο εἰς κρίσιν. Καὶ τὰς προσπαθείας ἡμῶν ἐκείνας ἀνέκοιθε τότε ὁ ἀξιότιμος πρόεδρος τῆς Κυ- βερνήσεως, ὅστις, μετακλιθεὶς ἐκ Κρήτης, ἐπέβαλε τὴν γνώμην του, καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ προδῶμεν προη- γουμένως εἰς ἀναθεώρησιν τοῦ Συν- τάγματος και νὰ ἐπιδοθῶμεν καθό- λου εἰς τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης, διότι αὐτὸς προέβλεπε τότε μακροχρό- νιον τὴν ἰδύχίαν ἐπὶ τῆς Ἰλλυρι- κῆς χειρδονίδου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΕΥΤΑΞΙΟΥ ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ

• Η ΕΘΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ

Περὶ ὅλων δὲ αὐτῶν ἐμνησθήσομεν ἡμεῖς κύριον μέλημα ἔχοντες τὴν σύντομον πολεμικὴν παρασκευὴν τῆς χώρας κατὰ γῆν τε και θάλασ- σαν, ὡς εἰν ἐμέλλομεν ἐντὸς ἔτους νὰ διεκδι- κήσωμεν τὰ ἐθνικά μας δίκαια. Αὐτοῦ ἡμεῖς, κύ- ριοι, ἠλθομεν τότε εἰς τὴν Κυβέρνησιν με ἐκ- πεφρασμένην ἐθνικὴν πολιτικὴν. Πρὸς τοῦτο τῇ εἰσηγήσει ἡμῶν ἡ Βουλὴ ἐπήρτισε πολλὰ νο- μοθετήματα ἀναδιοργανωτικά τοῦ στρατοῦ και τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Μεταξὺ αὐτῶν ἐπι- τρέψατέ μοι νὰ ἐξάρω ἰδιαιτέρως τοὺς νόμους, τοὺς ἀφορῶντας εἰς τὴν μετακλίσει τῶν ξένων ἀξιοματικῶν πρὸς ἐκγύμνασιν τοῦ στρατοῦ και στόλου, προσέτι δὲ τοὺς νέους περὶ στρατολο- γίας και περὶ ἐπιτάξεως νόμους, οἵτινες ὑπὸ τοσαύτης ἐπιτυχίας ἐστέφθησαν κατὰ τὸν πα- ρόντα πόλεμον και χάριν τῶν ὁποίων ἠδυν- νήθημεν νὰ παρατάξωμεν κατ' αὐτὸν ὑπερδι- ακοσίας χιλιάδας ἀνδρῶν.

Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ, κύριοι, τοῦ νέου στρατο- λογικοῦ νόμου ἠρχίσασιν ἡμεῖς καλοῦντες ὑπὸ τὰς σημαίας ἡλικίας ἀπαλλαγέντων πρὸς ἐκγύ- μνασιν, κατεβάλομεν δὲ και ἄλλως ὑπὸ ἔποψιν διοικητικὴν πᾶσαν δυνατὴν προσλάβειαν, ὅπως ἀναδείξωμεν τὸν στρατὸν και τὸν στόλον ἡμῶν ἀξιωματικούς. Πρὸς τοῦτο προέβημεν εἰς μεγά- λας προμηθειὰς ὕλικου πολέμου, ὅσον φουσιγγί- ων, πυρομαχικῶν, τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὰ ἀν- τιτορπιλικὰ μας τορπιλλῶν, ἀκάπνου πυρτί- δος και ἱματισμοῦ. Ἡμεῖς τέλος ἐπρομηθεύθη- μεν και τὸν μονόκρουτον μας «Ἀβέρωφ», ἄνευ τοῦ ὁποίου εἶνε ζήτημα, εἰν οὐχὶ μόνον ἡμεῖς, ἀλλὰ και οἱ σύμμαχοί μας θὰ ἐπεχείρουν ποτε πὸν κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον· διότι ἄνευ αὐτοῦ θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ κυριαρχήσωμεν κατὰ θά- λασσαν και νὰ ἐξασφαλίσωμεν οὕτω και κατὰ γῆν τὴν νίκην ὑπὲρ ἡμῶν και τῶν συμμάχων μας.

Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ, κύριοι, τοῦ νέου στρατο- λογικοῦ νόμου ἠρχίσασιν ἡμεῖς καλοῦντες ὑπὸ τὰς σημαίας ἡλικίας ἀπαλλαγέντων πρὸς ἐκγύ- μνασιν, κατεβάλομεν δὲ και ἄλλως ὑπὸ ἔποψιν διοικητικὴν πᾶσαν δυνατὴν προσλάβειαν, ὅπως ἀναδείξωμεν τὸν στρατὸν και τὸν στόλον ἡμῶν ἀξιωματικούς. Πρὸς τοῦτο προέβημεν εἰς μεγά- λας προμηθειὰς ὕλικου πολέμου, ὅσον φουσιγγί- ων, πυρομαχικῶν, τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὰ ἀν- τιτορπιλικὰ μας τορπιλλῶν, ἀκάπνου πυρτί- δος και ἱματισμοῦ. Ἡμεῖς τέλος ἐπρομηθεύθη- μεν και τὸν μονόκρουτον μας «Ἀβέρωφ», ἄνευ τοῦ ὁποίου εἶνε ζήτημα, εἰν οὐχὶ μόνον ἡμεῖς, ἀλλὰ και οἱ σύμμαχοί μας θὰ ἐπεχείρουν ποτε πὸν κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον· διότι ἄνευ αὐτοῦ θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ κυριαρχήσωμεν κατὰ θά- λασσαν και νὰ ἐξασφαλίσωμεν οὕτω και κατὰ γῆν τὴν νίκην ὑπὲρ ἡμῶν και τῶν συμμάχων μας.

Ἄ θ . Ε ὕ τ α ξ ῖ α ς. Ὅλα ἔργιναν ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Ράλλη.

Καὶ αἱ διαπραγματεύσεις περὶ τοῦ «Ἀβέρωφ» εἶχον γίνεαι και προχωροῦσαι τόσοον πολὺ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτῆς, ὥστε ἐδέησε μετὰ τὴν παραί- τησιν τῆς νὰ παρέλθωσι δύο και ἡμους μῆνες, ἕως οὗ κατορθώσωμεν ἡμεῖς νὰ καταλήξωμεν εἰς συμφωνίαν μετὰ τοῦ κ. Ὁσλάνδο, ἐλθόντος ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Κυβερνήσεώς μας ἐνταῦ- θα—διότι ἡμεῖς, προκειμένου περὶ τοιούτων προμηθειῶν, ἀπεφύγομεν κατ' ἀρχὴν τοὺς με- σότητας—Δὲν ἀμφιβάλλω, κύριοι, ὅτι θὰ εἶχε σκεφθῆ και ἡ προκάτοχος ἡμῶν Κυβέρνησις περὶ τοῦ «Ἀβέρωφ», και θὰ εἶχε προβῆ μά- λιστα και εἰς διαπραγματεύσεις περὶ αὐτοῦ. Τὴν τοιαύτην δόξαν οὐδεὶς διαφιλονεικεῖ πρὸς τὸν ἀξιότιμον ἐξ Ἀρκαδίας βουλευτήν. Ἄλλ' ἐλ- πίξω νὰ συμφωνήσῃ μετ' ἐμοῦ και ὁ κ. βου- λευτῆς ἐκ Σπεσιῶν, ὅτι ὁ «Ἀβέρωφ» φέρει τὴν σήμερον ὑπερήφανος τὴν Ἑλληνικὴν σημαί-

Διὰ τοῦτο, κύριοι, ἀρ' οἷον αὐτὸς κατὰ Ὀκ- τώβριον τοῦ 1910 ἀνέλαβε τὴν Κυβέρνησιν τῆς χώρας δὲν ἐκάλεσε πλέον ὑπὸ τὰς σημαίας καμ- μίαν ἡλικίαν ἀπαλλαγέντων πρὸς ἐκγύμνασιν, οὐδὲ προέβη ἐν τῷ μεταξὺ εἰς καμμίαν προμη- θειαν ὕλικου πολέμου μέχρι τῶν παραμονῶν τῆς ἐπιστρατεύσεως, ὅτε εἰσελθὼν αὐτὸς, ὡς εἰ- σῆλθεν, εἰς τὴν συμμαχίαν τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν, προέβη σπασμωδικῶς εἰς πολλὰς προ- μηθειὰς. Λέγω δὲ ταῦτα, οὐχὶ διὰ νὰ κατηγο- ρήσω τὸν κ. πρωθυπουργόν, ὡς ἀνακόλουθον, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀποδείξω ὅτι αὐτὸς, εἰ και δὲν εἶ- χε κύριον μέλημα τὴν ἀμέσων πολεμικὴν παρα- σκευὴν τῆς χώρας, ὡς ἡμεῖς, κατ' ἀκολουθίαν δὲ εἶχε τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν—ἐπὶ δύο και ἡμισυ ἡδὴ ἔτη, καθ' ἣ κυβερνᾷ τὴν χώραν με ἀμέριστον τὴν ἐμπιστοσύνην και τοῦ Στέμ- ματος και τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ και με παμνη- φρίαν ἐν τῇ Βουλῇ, ἣ νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον τῆς δημοσιονομικῆς και οικονομικῆς ἡμῶν πο- λιτικῆς, ἐφαρμόζων πάντα τὰ σχετικὰ νομοθε- τήματά μας ἣ, εἰν διεφώνει πρὸς αὐτήν, νὰ πα- ρουσιάσῃ ἰδίαν δημοσιονομικὴν και οικονομικὴν πολιτικὴν με ἴδια νομοθετήματα και ταῦτα, ψη- φιζόμενα, νὰ ἐφαρμόσῃ πάραυτα. Ἄλλ' ὁ κ. πρωθυπουργὸς οὔτε τὸ ἐν οὔτε τὸ ἄλλο ἐπραξε μέχρι τοῦδε. Διὰ τοῦτο;

*** ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΦΟΥΣΤΑΝΟΣ ΔΕΣΠΟΙΝΑ Α. ΚΟΤΖΙΦΑΚΗ

Δύο ἐγκρίτων οἰκογενειῶν τῆς πόλεως μας εὐέλπιδες βλαστοί, ὁ Γεώργιος Π. Φουστάνος ἐργοστασιάρχης και ἡ Δέ- σποινα Ἀνδρ. Κοτζιφάκη θυγάτηρ προσφιλεῖς τοῦ παρ' ἡμῖν τραπεζίτου κ. Ἀνδρέου Κοτζιφάκη, ἠγαγαν τοῦ εὐοιώ- νου ὑμεναίου αὐτῶν τὰς δάδας ὑπὸ τὰς εὐχὰς τῆς Ἐκκλησίας, εὐλογοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου ἡμῶν τὸ μυ- στηριον, και τῆς ἀρίστης τῆς κοινωνίας ἡμῶν τάξεως ἐν τῷ ἀνθοστολιστῶ πα- τριωρικῷ μεγάρῳ τῆς οἰκογενείας Κο- τσιφάκη, παραστάντων ὡς παρανύμφων τοῦ ὁμογενοῦς κ. Γρ. Ζλατάνου ἐπὶ τούτῳ ἐλθόντος ἐξ Ἀγγλίας ἐνταῦθα και τοῦ πρὸς πατρός θείου τῆς νύμ- φης κ. Γερασίμου Κοτζιφάκη. Τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου ἐπηκολούθησε μεγαλοπρεπῆς ἐστίασις και χορὸς, ὑπο- κρούοντος τοῦ μενσικοῦ ὀμίλου τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἐργατικοῦ Συνδέσμου τῆς «Ἀλ- ληλοβοηθείας». Ἡ χαρμόσυνος ἐορτὴ παρετάθη μέχρι τῆς πρωίας, ὅτε ἐνθου- σιῶντες ἀπήρχοντο οἱ κεκλημένοι, εὐχό- μενοι τοῖς νεονύμφως τὸν βίον ἀνθό- σπαρτον. Πρὸς τὰς ἐγκαρδίους αὐτῶν εὐ- χὰς συνενοῖ τὸ «Βῆμα» και τὰς ἰδικὰς του.

Τὸ εἰς θέσιν Βόρι τῆς νήσου Ἀν- δρου ναυαγήσαν τὴν 18ην Φεβρουα- ρίου ε. ε. Ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «Ailsawald», τόνων καταμετρήσεως 1881, πωλεῖται διὰ δημοπρασίας ὡς ἐστὶ και ὅπου εὗρισκεται (σκά- φος και μηχαναὶ ἐν γένει μετὰ τῶν λεβήτων, βαρούλων κλπ.) τὴν 8ην Μαΐου ε. ε. ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν τῷ ἐν- ταῦθα ἐμπορικῷ μου γραφεῖῳ.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες δὲ νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ, δέον νὰ μοι ἀποστείλω- σιν ἐνσφραγίστους προσφορὰς, ὡς ἀντιπροσώπου τῶν Ἀγγλικῶν Ἀ- σφαλειῶν Lloyd.

Αἱ προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 6ης Μ. Μ. ὥρας τῆς Τε- τάρτης 8 Μαΐου ε. ε. ἣ δὲ κατακύ- ρωσις θὰ γείνη τὴν 10 Μαΐου ε. ε. ἡμέραν Πέμπτην, μετὰ τὴν ἐγκρισιν τῶν Ἀσφαλειῶν Lloyd.

Τὸ τίμημα θέλει καταβληθῆ εἰς ἐμὲ παρὰ τοῦ ὑπερδεματίσαντος με- τὰ τὴν εἰς αὐτὸν γνωστοποίησιν τῆς εἰς ὄνομα αὐτοῦ κατακυρώσεως, ἐν- τὸς τεσσαράκοντα ὀκτῶ ὥρῶν, κα- θισταμένου ὑπευθύνου διὰ τὰς συνε- πείας, ἐν περιπτώσει ἀρνήσεώς του.

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 16 Ἀπριλίου 1913. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Ἀγγλικῶν Ἀσφαλειῶν Lloyd ΠΑΝΑΓ. Κ. ΒΟΚΟΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΙΑ ΑΠΟΤΥΧΟΥΣΑ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

Τὸ ὑπὸ τοῦ περιλαλήτου «Χαμιτιέ» συλλη- φθὲν ἐξωθὴ τῆς Κύπρου τριῆστον Ἑλληνικὸν ἱστιοφόρον «Ἰπαπαντὴ», τὸ ἀνήκον εἰς τὸν ἐφοπλιστὴν Μ. Πρώτον, ὠδηγήθη, ὡς γνωστὸν ἐκ τῶν ἐφημερίδων, εἰς τινα παρὰ τὴν Σελεύ- κειαν ἀσφαλῆ ὄρμον και ἐκεῖ ἀφέθη ὑπὸ φρού- ρησιν ἣ ἀποβιβάσθεντος ὑπὸ τοῦ «Χαμιτιέ» ἀ- γήματος ἣ και στρατιωτικῆς δυνάμεως κατὰ χῶρον ἐδρευούσης, πάντως ὁμως ἣ φρουροῦσα δύναμις εἶχεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς και τηλεδόλα μικρὰς ὀκλῆς και ταχυδόλα, ὅπως προστατεύσῃ τὴν ὑπὸ τὴν φρούρησιν τῆς λείαν. Τὸ γεγονός τῆς συλλήψεως τοῦ ἱστιοφόρου και τῆς ἐν τῷ παρὰ τὴν Σελεύκειαν ὄρμῳ προσωμίσεως του ἐγνώσθη εἰς τὴν κυβέρνησιν, κατὰ τινὰς μὲν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν τύχην και τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ πλοίου, κατ' ἄλλους δὲ ὑπὸ τῶν Τούρκων σκοπίμως, ὡς λέγεται, διαμνη- σάντων αὐτὸ, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι ἢ ἀπεστέλλετο πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ πλοίου ἀντιτορπιλικόν τι, ὅπερ ἀνυπόπτως καταπλέον εἰς τὸν ὄρμον ἐκείνον θὰ κατεδύθηζον διὰ τῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἐνεδρευούσης φρουρᾶς τηλεδόλων.

Ἡ κυβέρνησις πράγματι, ἅμα ὡς περιτῆλθεν εἰς γνώσιν τῆς τὸ γεγονός, ἀπέστειλε πρὸς ἀ- πελευθέρωσιν τοῦ πλοίου, οὐχὶ ἀντιτορπιλικόν, ἀλλὰ τὸ ὑπὸ κυβερνήτην τὸν ἀξιωματικὸν τοῦ Πολ. ναυτικοῦ κ. Ὁθ. Παππαδασιλείου ἐπιτεταγ- μένον εὐδρομον «Μυκάλῃ», ὅπερ διητυθύνθη εἰς τὸν ὄρμον ἐν ᾧ τὸ ἱστιοφόρον, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὧν ἔλαβε διαταγῶν. Δὲν εἶχεν ὁμως παρα- κάμψη τὸ τερματίζον τὴν δεξιὰν τοῦ ὄρμου χη- λὴν ἀκρωτήριον και ὑποδέχοντα αὐτὸ πυκνοὶ πυροβολισμοὶ τηλεδόλων τε και ταχυδόλων, προ- ερχόμενοι ἐκ τινος πυκνοῦ και ἀπεράντου, κατὰ τὴν ἐναντι χηλὴν τοῦ ὄρμου, δάσους, πλείσται δὲ σφαῖραι και τηλεδόλοι και ταχυδόλων προσέβα- λον τὸ πλοῖον κατὰ τὰ ἔξαλα, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τὰ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος διαμερίσματα. Πρὸ τῆς ἀπρο- σδοκῆτος ἐκείνης ἐπιθέσεως τὸ εὐδρομον ἠγαγ- κάσθη ν' ἀνακρούσῃ πρύμναν, καθ' ὅσον, ἀν- ἐπέμενε, θὰ ἐξέθετεν εἰς προφανῆ κίνδυνον και πλοῖον και πλήρωμα, τοσοῦτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον δὲν ἦτο δυνατόν ν' ἀνακαλύψῃ ἐν μέσῳ τοῦ πυκνοῦ δάσους, ἐν ᾧ ἐκρύπτετο, τὸν ἐχθρὸν, ὅπως τὸν προσβάλῃ διὰ τῶν τηλεδόλων του. Δὲν ἔλειψεν ἐν τούτοις νὰ διευθύνῃ ἀνιχνευτι- κῶς ὀβιδὰς τινὰς πρὸς τὸ δάσος ἀνευ ἀποτε- λέσματος ἀτυχῶς. Καὶ οὕτως ἐπανήλθεν εἰς

“ΤΟ ΒΗΜΑ”

“Οροι Συνδρομών

Table with subscription rates: Ενταύθα ετησία Δραχ. 10, Εν Αθήναις εξάμηνος 5, Εν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. 14.

Πᾶσαι ἐν γένει αἱ καταχωρίσεις ἤτοι Διατριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικά κλπ. ἐκτελοῦνται κατ' ἀποκοπήν.

Σύρον ἀπρακτον, φέρον τοὺς τύπους τῆς βροχῆς τῶν σφαιρῶν εἰς τὰ πλευρὰ, ἀλλ' ἄνευ σοβαρὰς τινος ζημίας εὐτυχῶς καὶ χωρὶς ἢ ἐπιχειρήσεως νὰ σημειωθῇ μετ' ἀνθρώπινα θύματα.

ΟΛΛΑΝΔΙΑ ἢ ΚΑΤΩ ΧΩΡΑΙ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐμφανίσεως εἰς τὸν λιμένα μας τῆς πολεμικῆς σημαίας ἔθνους περι οὗ ἐλάχιστοι ἴσως παρ' ἡμῖν ὑπάρχουσιν εἰδήσεις, χαράσσομεν ἀδράς τινας, πετῶντι καλάμῳ γραμμὰς, ἵνα δώσωμεν μικρὰν ἰδέαν περὶ αὐτοῦ τοῖς ἀναγνώσταις μας.

Ἡ Ὀλλανδία ἢ Χθαμαλὴ-χώρα—καὶ οὐχὶ Κάτω-χώραι, ὡς κακοζήλως εἰθισται ν' ἀποδιδῶται ἑλληνιστὶ ἢ λέξις Nederland ἢ ἢ ἀντίστοιχος γαλλικὴ Pays-bas—εἶναι κράτος τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης πρὸς βορρᾶν τοῦ Βελγίου καὶ πρὸς δυσμὰς τῆς Γερμανίας, ἔχον ἑκτασιν 33,000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων καὶ πληθυσμὸν 5,260.000 κατοίκους, ἧτοι 159 κατοίκους κατὰ τετραγωνικὸν χιλιόμετρον.

Ὁ τύπος τοῦ πολιτεύματος, μοναρχία συνταγματικὴ μετὰ δύο Βουλῶν. Τοῦ πληθυσμοῦ τὰ 2/3 εἰσὶ διαμαρτυρούμενοι καὶ τὸ 1/3 καθολικοί. Ἐν ταῖς Ἀσιατικαῖς κτήσεις οἱ κάτοικοι πρεσβεύουν τὸν ἰσλαμισμόν, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων.

Γεωγραφικῶς ἡ Ὀλλανδία ἀποτελεῖ ἑκτασιν ἐπίπεδον καὶ ἄκρως χθαμαλὴν ἐξ οὗ καὶ χθαμαλὴ χώρα—Nederland—μόνον δὲ διὰ τῆς ἐγέρσεως προχωμάτων κατώρθωσαν οἱ κάτοικοι νὰ προφυλάσσωνται ἀπὸ τῶν θαλασσίων πλημμυρίδων. Ἡ κυρίως βιομηχανία ἐν Ὀλλανδίᾳ εἶναι ναυτικὴ, ναυπηγεία δηλαδὴ καὶ αἱ συναφεῖς τέχναι. Αἱ Ὀλλανδικαὶ ἀποικίαι, ὡς ἐρρέθη, εἰσὶ πολυάριθμοι καὶ ἄκρως εὐημεροῦσαι. Αἱ Χθαμαλαὶ-χώραι, σύνολον τῶν 17 ἐπαρχιῶν, αἵτινες ἀπετέλουν ἐπὶ Καρόλου Ε' τὸν Βουργουνδικὸν κύκλον, περιήλθον εἰς τὴν Ἰσπανίαν τῷ 1566. Αἱ ἐπιτὸ βορρῆος ἐπαρχίαι, ἀκολοῦθήσασαι τὸ δόγμα τῶν διαμαρτυρομένων, ἀπέσεισαν τὸν ζυγὸν Φιλίππου τοῦ Β' καὶ ἀπετέλεσαν τὴν τῶν Ἠνωμένων-ἐπαρχιῶν Δημοκρατίαν, ἣτις ἐπάλαυσε βραδύτερον κατὰ Λουδοβίκου τοῦ ΙΔ' καὶ κατέστη ναυτικὰ καὶ ἀποικιακὴ δύναμις πρώτης τάξεως, ἣς καὶ οἱ ἐνδοξοὶ ναύαρχοι ἐνέπνεον διὰ τῶν νικῶν καὶ οἱ ἐνδοξοὶ ναύαρχοι ἐνέπνεον διὰ τῶν νικῶν καὶ οἱ ἐνδοξοὶ ναύαρχοι ἐνέπνεον διὰ τῶν νικῶν καὶ οἱ ἐνδοξοὶ ναύαρχοι ἐνέπνεον διὰ τῶν νικῶν.

στον τῶν Ἀυστριακῶν Χθαμαλῶν-χωρῶν ἐχωρίσθησαν βιαίως καὶ ἀπετέλεσαν τὸ Βασίλειον τοῦ Βελγίου. Αἱ λοιπαὶ ἠνώθησαν καὶ ἀπετέλεσαν τὸ Βασίλειον τῆς Ὀλλανδίας ἢ τῶν κυρίως Χθαμαλῶν-χωρῶν. Τῆς Ὀλλανδίας, ἔπου δὲν ἰσχύει ὁ ἀποκλείων τοῦ θρόνου τὰς γυναῖκας Σαλικὸς Νόμος, ἀνάσσει ἡ Βασίλισσα Βιλλελμίνη ἐκ τοῦ οἴκου τῆς Ὁράγγης δὲν περιήλθεν ἑμῶς εἰς αὐτὴν καὶ τοῦ μεγάλου δουκάτου τοῦ Λουξεμβούργου τὸ στέμμα, ὅπερ ἔφερον ὁ ἀποθανὼν Βασίλευς πατὴρ τῆς, διότι εἰς τὸ μέγαλον δουκάτον ἰσχύει ὁ Σαλικὸς Νόμος, καὶ ἐκλήθη ἐπὶ τὸν θρόνον ἄρρηγ τῆς Βασιλευσούσης δυναστείας πρίγκηψ καὶ οὕτω τὰ τέως ἐνούμενα ἐν τῷ προσώπῳ τῶν Βασιλέων τῆς Ὀλλανδίας δύο στέμματα ἐχωρίσθησαν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Ὀλλανδία δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ τῶν μᾶλλον εὐημερουσῶν τοῦ κόσμου χώρα, ἦν ὁμοῦ ἀπὸ μακροῦ ἤρξατο ὑποδύετον τοῦ παγγερμανισμοῦ τὸ ἀχόρταχον θηρίον, ὅπερ καὶ θὰ τὴν καταβροχθίσῃ, εἰ μὴ, τὸ γοργῶς ἀνδρούμενον κοινωνιστικὸν πνεῦμα, συντρίψῃ τοὺς ὀδόντας του.

Ἡ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΕΩΣ

Ἡ ἰατρικὴ τινιστῆ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνοιξέως μίαν μικρὰν θεραπείαν, σκοπὸν ἔχουσαν τὴν ζωογόνησιν τοῦ αἵματος καὶ τὴν ἀπύκνυσιν αὐτοῦ ἐκ τῶν ἀκκηρσιῶν, αἵτινες συνεισφέρθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος. Κοτόπιν τῶν διαφόρων καθοδηθησῶν, ἃς κατὰ τὴν παρούσαν ἐποχὴν πάντες δοκιμάζομεν, εὐρίσκουμεν ὅτι μίαν τοιαύτην θεραπείαν εἶνε ὄντως ἀπαραίτητος. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι, ἐὰν δὲν ἀποβλαθῶμεν διὰ τῆς φυσικῆς ὁδοῦ τὰς ἀκκηρσίας, αἵτινες παρετεθῶσαν εἰς τὸ σῶμα, θὰ ἐξέλθωσιν αὐταὶ κατὰ τρόπον ὅπως ἀνώμαλον, ἧτοι δι' ἐξκνημάτων, φλυκταινῶν καὶ σπυριῶν ἢ φλογιστικῶν οἰδημάτων.

Τὰ Καταπότια Πίνκ εἶνε τὸ δραστηκώτερον ἀναζωογονητικὸν τοῦ αἵματος.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεία πρὸς, ὄρ. 4 τὸ κυτίον ἢ ὄρ. 21 τὰ 6 κυτία Διαρκὴς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεία Η. Κερδώνη, Ν. Πικπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου, Γ. Λυγαρέκη, καὶ Ν. Βούλγαρη.

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δραμαλᾶς καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ.

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουν ἐξώθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταβίναν μετ' ἑνὸς ὀνόματι Δραμαλᾶς καὶ Σια, ἔσθωθεν δὲ τὴν ὀδηγίαν τῆς χρήσεως ἑλληνιστὶ.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ὡστε ἠτύχτην ὁ μαρὸς Βασιλοκτόνος καὶ οὕτω δὲν θὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ ἀκροατηρίου τῆς ζοφερᾶς τραγωδίας ἢ ἐκτύλιξις, ὁ δὲ Ἑλληνικὸς λαὸς οὐδέποτε θὰ μάθῃ τὰ σκότια ἐλατήρια ἅτινα ἤγαγον τὸν δολοφόνον εἰς τὸ μυστῆρον ἐγκλημάτων του. Αὐτὸς ἄρα εἶδει νὰ ἦ ὁ ἐπίλογος τῆς θλιβερᾶς τραγωδίας;

Εἰς τινας τῶν ἐγχωρίων ἐφημερίδων εἶδομεν διατυπωμένην τὴν εὐχὴν περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς ἐκ συμπολιτῶν μας, ὅπως μεριμνήσῃ περὶ τῆς καθαρότητος τῆς πόλεως—εἰς ἣν πλείστοι ὄσοι ἐπιπολάζουσιν ἐπιδημίαι καὶ δὴ τύφου, ὀστρακίαις καὶ μηνιγγίτιδος—ἀπὸ τοῦδε, καθ' ὅσον δίκαιοι φόβοι ἐγείρονται, ὅτι, ἐφ' ὅσον προβαίνει ἡ ἐποχὴ καὶ αὐξάνει ἡ θερμοκρασία εἶναι κίνδυνος, μὴ αἱ ἀναδιδόμεναι ἐκ πάντοιν κέντρων ἀκαθαρσίας νοσηραὶ ἀναθυμιάσεις ἐντείνωσι τὰς ἐπιδημίας προσδίδουσαι αὐταῖς καὶ κακοηθέστερον χαρακτῆρα. Ἐχουσι πληρέστατον δίκαιον αἱ συνάδελφοι, ἀλλὰ διὰ τὰ συνιστώμενα μέτρα ἀφείλουσι ν' ἀπευθυνθῶσιν οὐχὶ πρὸς ἰδιώτας, ἀλλὰ πρὸς τὴν μόνην πρὸς τοῦτο ἀρμοδίαν Δημοτικὴν ἀρχήν, ὅταν δὲ ἀπελπισθῶσιν ἀπὸ τῆς ἀπόμενῃ πρὸς τοῦτο ἀρχῆν, ὡς συνέδη προδότης, ὅτε καὶ ἀνέλθωσιν οἱ ἰδιῶται τὴν καθαρότητα τῆς πόλεως, τὴν ἀπολύμανσιν τῶν οἰκιῶν καὶ τὴν σύστασιν θεραπευτηρίου, τότε ἂς ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν.

Κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα μας διὰ πρώτην φοράν ἴσως Ὀλλανδικὸν πολεμικὸν πλοῖον, τὸ καταδρομικὸν «Kortenaer» ἐκτοπίσματος 3,400 τόνων ὑπὸ πλοίαρχον τὸν κ. E. Coenen καὶ πλήρωμα 250 ἀνδρῶν προερχόμενον ἐκ Σμύρνης. Κατὰ τὸν κατάπλου ἐχαίρεισε διὰ τῶν νεομισμένων κανονισμοῦ τῶν ἐπὶ τοῦ καταδρομικοῦ «Πίζης» ὑψούντα τὸ σῆμα τοῦ Ἰταλὸν ναύαρχον, ἀνταποδόσαντα τὸν χαιρετισμόν. Τὸ πλοῖον τοῦτο παραλαβὸν ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τοῦ κ. Μιχαλίου 250 τόνους γαιανθράκων καὶ ἄλλα τρόφιμα ἐκ τῆς ἀγορᾶς μας ἀπῆλθεν μετὰ διήμερον διαμονήν.

Κατέπλευσαν εἰς τὸν λιμένα μας πρὸς ἀνθράκωσιν τὰ ἐξῆς Ἰταλικά πολεμικά: 1) Τὸ ὑπὸ τὸν κυβερνήτην Casanuova τεθωρακισμένον καταδρομικὸν «Πίζα» ἐκτοπίσματος τόνων 10,800 μετ' πλήρωμα 767 ἀνδρῶν καὶ τηλεβόλα 24 προερχόμενον ἐκ Λέρου. 2) Τὸ εὐδρομον «Λιγουρία» ὑπὸ κυβερνήτην τὸν κ. Cesare Vacianco καὶ πλήρωμα 272 ἀνδρῶν προερχόμενον ἐκ Μεσσηνίας καὶ 3) Τὸ ἀντιτορπικικὸν «Ἀστραπή» (Lampo) προερχόμενον ἐκ Πειραιῶς. Κατὰ τὸν εἰς τὸν λιμένα εἰσπλου τῆς «Πίζης» τὸ ἐνταῦθα ὄρμουον τότε εὐδρομον «Μυκάλη» ἀπέδωκε τὰς εἰς τὸ ἐπὶ τῆς «Πίζης» ὑψόμενον σῆμα τοῦ ἀντιναύαρχου τιμὰς διὰ 13 κανονισμοῦ, ἀντεχαίρεισε δ' ἡ «Πίζα» διὰ τῶν αὐτῶν βολῶν ὑψώσασα τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν.

Κατὰ τὴν θύελλαν τῆς παρελθούσης Τρίτης τὸ ὑπὸ τὸν πλοίαρχον Κωνσταντῖνον Συνοδινὸν πλοῖον, Βρατζέρα, προερχόμενον ἐξ Αἰτίας τῆς Ἀμοργοῦ, μετ' ὀλίγον ζῶων καὶ τινας ἐπιβάτας, κατενεχθὲν ἐπὶ τῶν βράχων τῆς Δήλου συνετρίβη τέλειον, οἱ ἐπιβαίνοντες ὁμοῦ αὐτοῦ ἐσώθησαν εὐτυχῶς. Ἐκ τοῦ φορτίου 95 ἀμνοὶ ἐπνίγησαν, πᾶσαι δ' αἱ ἀποσκευαὶ ἐπιβιβάτων καὶ ναυτῶν, 18 ἐν ὄλῳ, αἱ προμήθειαι τοῦ πλοίου καὶ τινα ἐμπορεύματα ἀπωλέσθησαν, ἐσώθησαν δὲ κολυμβῶντα μόνον ὀκτὼ βόες καὶ μῦσχοι. Τὸ πλήρωμα καὶ οἱ ἐπιβάται ἀφίκοντο ἐνταῦθα διὰ Μυκονίου Ἰστιοφόρου.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν λέμβος ἀλιευτικὴ, ἐργαζομένη παρὰ τὴν Γύαρον καὶ καταληφθεῖσα ὑπὸ τῆς αἰφνιδίας καίλαπος, ἐδυσθίσθη. Ἐκ τῶν ἐπιβαινόντων αὐτῆς τεσσάρων ἀλιέων εἰς ἐπνίγη οἱ δὲ λοιποὶ τρεῖς ἐσώθησαν, κολυμβῶντες πρὸς τὴν ἐγγυὲς Ξηράν.

Ἐπίσης κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸ ἀτμόπλοιον τοῦ λιμένος μας «Σωτήριος», παραλαμβάνον φορτίον μεταλευμάτων ἐκ Κύθνου, ὑπέστη ἀρκετὰς ζημίας καὶ φαίνεται ὅτι διέτρεχε προφανῆ κίνδυνον, λόγῳ σοβαρᾶς βλάβης ἦν ὑπέστη ἢ διὰ τὴν φέρωσιν τῶν μεταλευμάτων εἰς τὰ ἀτμόπλοια χρησιμεύουσα σιδηρὰ προβλῆς, εἰ μὴ ἐσπευδε πρὸς βοήθειαν τὸ διαρκῶς ὄρμουον ἐν τῷ λιμένι μας ὑπὸ σημαίαν Δανικὴν ναυαγισσοῦσικὸν ἀτμόπλοιον «Danemik», ὅπερ ὠδήγησε τὸ παθὸν ἀτμόπλοιον εἰς τὸν λιμένα μας ὅπως ἐπισκευασθῇ.

Μεγαλοπρεπῶς ἐπαγγεγυρίσθη ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἀναστάσεως τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ ἐν τῇ ἐπὶ τοῦ Δηλίου λόφου περικαλλεῖ ναφί τῆς Ἀναστάσεως, ἄγοντος τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ πανηγυριν, χοροστατούντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου ἡμῶν, ἐν μέσῳ ἀπείρου ἑορταστῶν πλήθους μετ' ὅλης τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ σπανίας ἐπιτυχίας, ἀποδοτέας εἰς τὸν φιλόθησκον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ τοῦ Ναοῦ Συμβουλίου ζήλον.

Τὸν κ. Ἐμμανουὴλ Τσιροπινᾶν ἀνεκήρυξε τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως μέγαν τοῦ ναοῦ εὐεργέτην, διότι ἰδίᾳ αὐτοῦ δαπάνῃ ἀνεκαίνισε τοὺς κώδωνας τοῦ ἐν λόγῳ ἱεροῦ ναοῦ. Μετὰ χαρᾶς δ' ἀναγράφομεν καὶ τὴν πράξιν ταύτην τοῦ κ. E. Τσιροπινᾶ, ὃς πᾶσα πράξις φέρει τὰ δειγμάτα τοῦ φιλοπόλιδος ζήλου, ὃν ἐνέπνευσεν εἰς τὰ τέκνα του ὁ προύρωος ἀπ' ἡμῶν μεταστάς ἀλησμόνητος πατὴρ του.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐψάλλη κατασκευτικὴ ἐπιμνημόσυνος δέησις ἐν μεγίστῃ πλήθει συρροῇ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πολυκλαύστου Βασιλέως μας Γεωργίου τοῦ Α'. ἐν τῇ ἐνταῦθα ἱερῇ ναφί τοῦ Ἁγίου Νικολάου, οὗ βαρυηγεῖς οἱ κώδωνες, πενθίμως ἀντηχοῦντες, ἐξήγγειλον ἀνὰ τὴν πόλιν τὴν ἀγομένην ἐκεῖ πένθιμον τελετήν.

— Άπειρον έορταστών πλήθος συνεκεντρώθη καί εφέτος εις τόν καθ' ήμιας Ιερών Ναόν του Άγιου Γεωργίου, κατά τήν επέτειον έορτήν του, τήν μεγίστην ταύτην των έαρινών έορτών. Άτυχώς τήν ήμέραν τής έορτής ή μεταβολή του καιρού δέν επέτρεψεν, ίνα τό άφ' έσπέρας συγκεντρωθέν πλήθος των προσκυνητών παρακολουθήση και τήν θείαν λειτουργίαν, καθ' ήν, ως και άφ' έσπέρας, έχοροστάτει ό Σεβασμιώτατος Έπίσκοπός μας.

— Προχθές έτίμησε δι' επισκέψεώς του τό ένταυθα τότε όρμιον εϋδροιον «Μυκάλη» ό Σεβασμιώτατος έπίσκοπος ήμϊων Άθανάσιος, ό ιδιάζουσαν τρέφων στοργήν προς τό πολεμικόν μας ναυτικόν, οϋ έπί μακρόν υπήρξεν ό πνευματικός ιθύντωρ. Είς τόν Σεβασμιώτατον άπερχόμενον άπεδόθησαν αί εις τόν θαμόν του νενομισμένα στρατιωτικά τιμαί, δι' ένδεκα τηλεβόλου βολών.

— Ό κ. Νομάρχης Κυκλάδων, συνοδευόμενος υπό του κ. Δημάρχου Έρμουπόλεως, έπεσκέψατο τόν επιβαίνοντα τού ένταυθα όρμιούτος Ιταλικού καταδρομικού «Πίσα» αντιναύαρχον. Κατά τήν έξοδόν του έκ του πλοίου άπεδόθησαν αύτῷ αί εις τόν ύψηλόν διοικητικόν βαθμόν του όφειλόμενα τιμαί.

— Διαμείνας έπ' άρκετόν ένταυθα, ξενιζόμενος παρά τῷ έγκρίτῳ συμπολίτῃ ήμϊων και πενθερῷ του κ. Γεωργίου Πετροκοκκίνῳ, ό έπί θυγατρὶ γαμβρός αύτου κ. Ι. Κούτσης έφοπλιστής, ό χάριν των έορτών του Πάσχα άφικόμενος ένταυθα οικογενειακῶς, άπῆλθε χθές εις Πειραιά.

— Μετά πλείστης όσης χαράς έπανείδεν ή πόλις μας τόν πρόην Νομάρχην Κυκλάδων κ. Άλεξανδρόπουλον, νῦν Νομάρχην Μεσσηνίας, έλθόντα όπως άναδεχθῆ έκ τής κολυμβήθρας τό άρτιγέννητον τέκνον του άκαμάτου διεθυντοϋ τής καθ' ήμιας Άτμοπλοϊκής Έταιρείας «Έρμούπολις» κ. Ηλία Φουστάνου.

— Διαμείνας επί τινας ήμέρας ένταυθα οικογενειακῶς έπανεκάμφε χθές εις Πειραιά, ό εκεί έγκατεστημένος άριστος συμπολίτης μας κ. Ηρακλῆς Μ. Κατσιμαντῆς έφοπλιστής και πράκτωρ τής όλοσν προσδευούσης Έλληνικής Άτμοπλοϊας «Έρμούπολις», άδελφός δέ του φίλου συμπολίτου κ. Κωνσταντίνου Μ. Κατσιμαντῆ.

— Κατόπιν έπταμήνου άπουσίας, καθ' ήν έπετέλεσεν ευόρκως τό προς τήν πατρίδα καθήκον του, ως έφεδρος ύπολοχαγός του πεζικού, ό άγαπητός συμπολίτης ήμϊων κ. Νικόλαος Κουντούρης, Συμβολαιογράφος, έπανήλθε τυχών δεκαπενθημέρου άδείας, έν μέσῳ των οικείων και φίλων του, ότινες μετά χαράς έπαναδλέπουσιν αύτόν.

Η «ΕΡΕΥΝΑ» του κ. Δρακούλη

Τό γνωστόν περιοδικόν ΕΡΕΥΝΑ, τό άπό του 1901 εκδιδόμενον έν Άγγλία υπό τήν διεύθυνσιν του κ. Δρακούλη, κατά τά δύο τελευταία έτη έξεδόθη ως έβδομαδιαία έφημερίς έν Άθήναις, ειδικόν έχουσα πρόγραμμα τήν διδαχήν των άρχων του σοσιαλισμοϋ εις τάς Έργατικάς Τάξεις. Ήδη ή ΕΡΕΥΝΑ έπανερχεται εις τήν πρώην μορφήν της ως μηνιαϊόν περιοδικόν. Πρόγραμμα αύτής ως πάντοτε είνα ή διεξήγησις των νόμων του βίου, άνύψωσις του έθνικου χαρακτήρος και μεταμόρφωσις των κοινωνικων συνθηκων.

Τό Τίμημα τής έγγραφής είνα φρ. 5.25 τό έτος και δέον να έμβάξηται δια ταχυδρομικής επιταγής προς τόν επιμελητήν τής ΕΡΕΥΝΗΣ κ. Κωνσταντίνον Δάλλιν Constantin Dallis, 14 Park Square, Regents Park, LONDON.

Οί έμβάζοντες αύτό έγκαίρως λαμβάνουν διάφορα δώρα.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΑΤΕ

Είς τό καφεζυθοπωλείον Γ. Τσαμασφίρη καθ' εκάστην άπογευματινή και έσπερινή.—Θίασος Ποικιλιών (varietés) οικογενείας Isolani.—Τελεία όρχήστρα υπό τήν διεύθυνσιν του άρίστου κλειδοκυμβαλιστοϋ κ. C. Mazzoni.—Μέγας κινηματογράφος συστήματος

Πατέ με τās παιζομένας εις τό έν Άθήναις «Άττικόν» θαυμασίας ταινίας.

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑ

Με πανηγυρικήν συρροήν ό κόσμος καταλαμβάνει τά καθίσματα του ζυθοπωλείου Γ. Τσαμασφίρη. Και δικαίως διότι ό τολμηρός επιχειρηματίας, ύπολογίζων επί τής ιδίας του έργατικής Ικανότητος, οϋδεμίαν έφείσθη θυσίας όπως καταστήση τούτο κέντρον άνωτερον και άπό εκείνα τής πρωτευούσης.

Όσον δ' άφορά εις τά γραφόμενα του «Έρμουπολίτου» ύπενηθυμίζομεν εις τόν γράφοντα ότι επί κεφαλής των άρμοδιων άρχων είναι Νομάρχης, όστις είδε και τόν έξω κόσμον και γνωρίζει πολύ καλά ότι ή ψυχαγωγία παρέχεται εις τάς κοινωνίας και έν τῷ μέσῳ τής πλατείας όταν είναι άνάγκη, όπως εινα εις τήν Σύρον, όπου ό κοσμάκης, μη έχων που να περάση μίαν ευχάριστον ώραν, καταλήγει ή εις τά οίνοπωλεία μεθυσκόμενος ή εις τό χαρτοπαίγνιον σπαταλών τό χρήμα του. Τό χαρτοπαίγνιον είναι ό κίνδυνος και αύτό άς έξακολουθείση να καταδώκη ό άριστος διεθυντής τής Άστυνομίας μας, άφίνων τά ψυχαγωγικά θεάματα εις τήν κρίσιν του κοινου, τό όποιον αν μὲν τῷ άρέσκωσι τά ύποστηρίζει, αν δ' όχι ως Ισχυρίζεται ό «Έρμουπολίτης», στρέφει τά νῶτα και εκλείπουσιν άφ' αυτων, εκλείψει ύποστηρίξεως. Γ.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τήν προσεχῆ Κυριακήν 28 τρ. μηνός και ώραν 9ην π. μ. τελούντες Μνημόσυνον έν τῷ Ιερῷ ναῷ του Άγιου Γεωργίου υπέρ αναπαύσεως τής ψυχῆς του πρό τεσσαράκοντα ήμερών άποδιδώσαντος έν Χαλκίδι πολυκλαύστου ήμϊων υιοϋ, άδελφοϋ και άνεψιοϋ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΓΕΡ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ

Β'. ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ 3ου ΠΕΖΙΚΟΥ ΣΥΝΤΑΓ. 2ου ΛΟΧΟΥ

Παρακαλούμεν τούς συγγενεις και φίλους συμπολίτας όπως ευαρεστούμενοι παραστώσιν εις τήν επιμνημόσυνον ταύτην δέησιν και ένώσωσι μεθ' ήμϊων τάς δεήσεις των υπέρ αναπαύσεως τής ψυχῆς αύτου.

Έν Έρμουπόλει τῆ 26 Άπριλίου 1913.

Οί γονεῖς

Γεράσιμος Γεωρ. Κουντούρης Έρεύς Άργυρώ Γεωρ. Κουντούρη Πρεσδυτέρα

Οί αδελφοί

- Μιχαήλ Γεωρ. Κουντούρης
Νικόλαος Γεωρ. Κουντούρης
Πέτρος Γεωρ. Κουντούρης
Γεώργιος Γεωρ. Κουντούρης
Ευφροδύνη Γεωρ. Άνυδίου
Μαρία Νικ. Κουντούρη
Μαρία Γεωρ. Κουντούρη
Φωτεινή Γεωρ. Κουντούρη
Γεώργιος Μ. Άνυδίου
Οί Θεῖοι

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ή έν τῇ έξοχῇ Παρακοπή ευρύχωρος οικία των Κληρονόμων Γ. Λαγουροϋ.

Έχει δεξαμενήν, φρέαρ, έγκατάστασιν άστυλῆνης και άρκετά έπιπλα. Πληροφορία παρά τῷ κ. Άνδρ. Μπαλιῷ.

Φέρομεν εις γνώσιν του κοινου, ότι, διερχόμενος έντευθεν θα παραμείνη επί τινας ήμέρας πρὸ ήμϊν ό καθηγητής τής γλυπτικής τής Άκκαδημίας Τεργέστης κ. Joseph Previzani. Ό κλλιτέχνης οϋτος έπεξεργάσθη πολλά έργα έν Ευρώπῃ, Άσίᾳ, Αίγυπτῳ και Έλλάδι. ως έν Άθήναις, Βόλῳ, Άλεξανδρείᾳ, Σμύρῃ και άλλαχοϋ, έτιμήθη δέ και εις διάφορα ειδικά εκθέσεις. Έξοχα έργα τούτου καμαύτου δημοσίως αιθούσας, φιλονεικωτικά κέντρα, κοιμητήρια, πλατείας. Ο κ. Previzani δύναται να δεχθῆ σχετικῆν έργασίαν. Πληροφορία εις τήν διεύθυνσιν τής «Αδύτης»

ΟΜΙΛΟΥΝΤΕΣ ΟΦΘΑΛΜΟΙ

(Συνέχεια εκ του ύπ' αριθ. 119 φύλλου)
Όταν οι τρεις έμειναν μόνει, ό δόκτωρ Σαβέριος έπλησίασε τόν Άνδρέαν και θίγων αύτόν εις τόν ώμον :

— Έλα παιδί μου, τῷ είπεν, και ήνοιξε τάς άγκάλας του.

Τό δυστυχές παιδίον έρρίφθη εις τήν ανοιγόμενην άγκάλην και άφῆκεν έλευθέρους τούς λυγμούς του, άνευ οϋδεμίαν ασχύνῃς υπό τόν πατρικόν εκείνον έναγκαλισμόν.

— Είναι καλόν να τήν κλαίωμεν, αλλά δέν είναι και άρκετόν ! είπεν ό γέρον.

Ό Άνδρέας ήνωρθώθη, έσπόγγισε τούς όφθαλμούς του, εξέτεινε τήν χείρα υπέρ τό σῶμα τῆς Δουσότης και είπεν άπλῶς :

— Έάν ό δολοφόνος είναι εκείνος όν ύποθέτω, αύριον Βέρβη θα σ' εκδικήσω.

Εἶτα στρεφόμενος προς τόν Άντώνιον :

— Μείνε εδώ αδελφέ. Άγρύπνει και προσεύχου. Έγώ έχω έργασίαν άλλου.

Και χωρίς να λάβῃ τήν χείρα, ήν τῷ έτεινεν ό Σαβέριος, εξῆλθε δια βήματα ταχέως.

Η πορεία υπήρξε σιωπηλή. Όταν έφθασαν εις τήν κατοικίαν του δόκτορος, οϋτος ήνοιξε τήν θύραν του. Η άγκυλωτική ψυχραιμία του νεκροϋ φίλου του τόν έτρόμαξε. Έπροστίμα τάς θορυβώδεις εκκρηξείς άκατασῆτου θλίψεως.

Ός εκ τούτου δέν ήθελε να τίν εγκαταλείψῃ. Έπέμενε να εισέλθῃ ό μιλουργός εις τόν οίκον του και να δικνυκτερεύσῃ εκεί, άλλ' ό Άνδρέας ήρνήθη.

— Έχω έργασίαν άλλου επανέλαβε. Θα σας ζητήσω μόνον μίαν εκδούλευσιν. Αύριον θα παρακαλέσω τόν άρχιδικαστήν και τίν Πρεσβύτον να παραστώσιν εις μίαν δοκιμασίαν εις ήν να καλέσωσιν εκείνους οϋς θα ύποδείξω. Υποσχεθήτε μοι να κάμετε τό ότι θα σας είπω.

— Λέγε δυστυχισμένε μου Άνδρέα.

Ό νέος εκύψε προς τό οϋς του δόκτορος και τῷ ύπέυνησε κάτι τι.

— Τό είπον πραγματικῶς, είπεν ό Σαβέριος.

— Λοιπόν, είπήτε το και αύριον.

— Άλλά δέν διετύπωσα τότε ή μίαν ύπόθεσιν και όχι βεβχιότητα.

— Είπήτε το έν πάση περιπτώσει.

— Θα τό κάμω, άφου τό θέλεις.

— Ευχαριστώ. Ευχρηστήθητε να αναλάβῃτε τήν φροντίδα να επανέλθωσιν ό αρχιδικαστής μετά του πρεσβύτου εις τόν οικίσκον.

— Έσω ήσυχος,

— Χαίρετε διδάσκαλε.

... Χνῖρε τέκνον μου, δέν επιχειρῶ να δικσκεδάσω τήν λύπην σου, σε άφίνω έλευθερον.

Ό μιλουργός επανήλθεν εις τήν ταπεινήν κατοικίαν, εις ήν πρό τινων έτι ώρων έφερε τόσον φειδῶς έλπίδας. Επί του όκρίβαντος του έμεινε άναίτητος έτι ή λυχνίς του φουσητήρος. Μίγματα διάφορα έτήκοντο εις τάς χοάνες του μεγάλου πυρχνου. Ό Άνδρέας πρεμέρισε πάντας τούς άμβυκας, οϋτινες εκάλυπτον τόν όκρίβαντα, άδικαφορών αν θα τούς συνέτριβε. Έφερεν έγγύτερον τόν σφαιρικόν άντχυγαστήρα, όστις έφώτιζε τήν έργασίαν του, διευθέτισε τά εργαλεία του, εἶτα ήνοιξε νάρθηκα περιέχοντα ύελοποιούμενα χρώματα άτινα τῷ έχρησίμευον να κοσμή τά έργα του δι' εικόνων και έμβλημάτων και ήρξατο εργαζόμενος.

Είργασθη μετ' άπορετοϋ, μετ' λύσσης, εξαντλών όλόκληρον τό σῆμα του δια τήν επιτυχίαν τής μυστηριώδους έργασίας του.

Παχέαι κίτταχόνες ιδρώτος άνέβλυζον επί του μετασσεπρωτῆ δ' έναγώνιος άναπνοή του εκάλυπτε ακριβού του φουσητήρος τόν θόρυφον, ίνα λάβῃ τόν χρωστήρα. Εἶτα έπανήρχισεν ή ασθμακτική ενεργεια των φουσητήρων. Είχεν άρχ παραφρονήση ; Μήτι, πληγείς έν τῷ έρωτί του, άπερφρήθη έν τῇ παραφροσύνῃ τής τέχνης ;

(έκολουθεῖ)

Τό άριστοκρατικόν άρωμα ROSE DE CHIRAZ
Είς τό Μυροπωλείον Ι. Α. Γουμάνη.